

Piiritustööstuse kadumist ei ole oodata

Moe piiritustehase seisukumine läinud sügisel andis võimaluse spekuloida teemal, nagu oleks omanikel plaan piiritusetootmine siin lõpetada. Rakvere piiritustehase direktor Arno Kangur lükkab sellised väited ümber.

Marina Loštšina
marina@virumaateataja.ee

Moe piiritustehases pole juba tükk aega piiritust toodetud. Mis on tinginud tehase seiskamise?

Moe piiritustehases ei ole eelmise aasta teisest poolest saanud piiritust toota. Meile on pandud Moel töötamiseks palju kohustusi, mis tähendavad täiendavaid investeeringuid. Aga need vajavad aega.

Samas oleme püüdnud teha kõik, mis võimalik, et inimesed rahas palju ei kaotaks – sealseid töötajad on tegelenud tehase rekonstrueerimise ja remondiga, osa saime rakendada Rakvere piiritustehases.

Moel on tehtud väga suur töö keedutsehhi korrastamisel ja remondil, täiesti lahti võetud ja uuesti monteeritud on reinfikatsiooni tsehh. Enamik inimesi on detsembrikuust märtsi lõpuni kooskõlas tööinspeksiooniga saadetud osaliselt tassistavale puhkusele.

Aprilli alguseks on tehas ette valmistatud ja siis on plaan see käivitada ja toota piiritust, nii et seda jätkuks sügiseni, sest suvekuudel kuuma ilmaga piiritust ei toodeta.

Hirmuks, et kaob Tapa valla üks suurtest tööandjatest, pole niisiis alust.

Ei, vastupidi. Neidki töid oleme teinud eesmärgiga, et tehas saaks edaspidi töötada täisvõimsusel. Paralleelselt projekteerisime Moe tehase juurde praagakäitlemiskompleksi, mis koosneb biogaasitehasest ja vee puhastist. Nii et Moest saab tulevikus kindlasti Eesti piiritustööstuse keskus.

Hiljuti andis Tapa vallavalitsus praagakäitlemiskompleksi ehitusloa, praegu tegeleme investorite leidmisega. Meie ja Tapa valla nägemus läheb täiesti kokku: Moe piiritustehase ei ole ainult neljakümne inimese tööandja, vaid tegemist on ikkagi Eesti ajaloolise ja strateegilise tööstusharuga. See peab kindlasti säilima ja arenema.

Selleks et Moe tehas saab töötada, peate tegema väga suuri investeeringuid. Kas pole kaalutud võimalust suurendada Rakvere tehase võimsust ja panna Moe tehas üldse kinni?

Rakvere tehas asub kesklinnas ja seda ei ole enam kuskile arendada. Rakvere saab vaid olemasolevat võimsust maksimaalselt kasutada. Rakveres on tehnoloogia paigas ja me toodame siin lihtsalt piiritust, aga arengu seisukohalt on just Moe oluline - maad ja pinda palju.

Samas ei taha alatähtsustada Moe ajaloolist rolli – seal on ajalooline hõng, mõisa viinaköök. Kavatsime rakendada

muuseumi, siduda seda turismiga. Nii et sellele kandile on piiritustööstus just vajalik.

Aga kas toorainet - vilja - on Eestis piisavalt, et plaanid, millest räägite, võiksid reaalsuseks saada?

Seda kasvab küll piisavalt. Samas selleks, et meie rukist oleks nii palju, et jätkuks oma toidulauale ega poleks vaja sisse tuua - milleni eelmisel aastal peaaegu jõuti -, tuleks kasvata rohkem. Statistika on selline, et umbes kolmandik viljasaagist ei sobi mingitel põhjustel toiduteravilja näitajatega päris hästi kokku, on aga samas liiga hea, et minna söödaviljaks. See vili ongi piirituse tegemiseks väga sobilik. Võib öelda, et piirituse tootmine maandab mingil määral põllumehe riskid.

Kas Rakvere piiritustehas suudab olukorras, kus Moe tehas seisab, tellimused täita?

Ega päris hästi me kõiki tellimusi rahuldada ei suuda. See kogus, mis Rakvere toodab, läheb kohe müüki. Seepärast ongi meil vaja Moe tehas kevadel tööle panna.

Kas Eestis on piirituse tootmisel üldse tulevikku?

Piiritust on Eestis toodetud mitusada aastat, miks peaksime järsku arvama, et seda ei ole meile vaja.

Siin on palju tahkusi, miks Eestis peaks selline tööstusharu olemas olema, ja rahaline pool ei ole esmane. Näiteks võimaldab piiritustööstus põllumehel toita oma rahva - kasvatada leivavilja, maandada oma riskid; piiritus on aastasadu olnud kõige tähtsam desinfitseeriv aine, on keemiatööstuse toore.

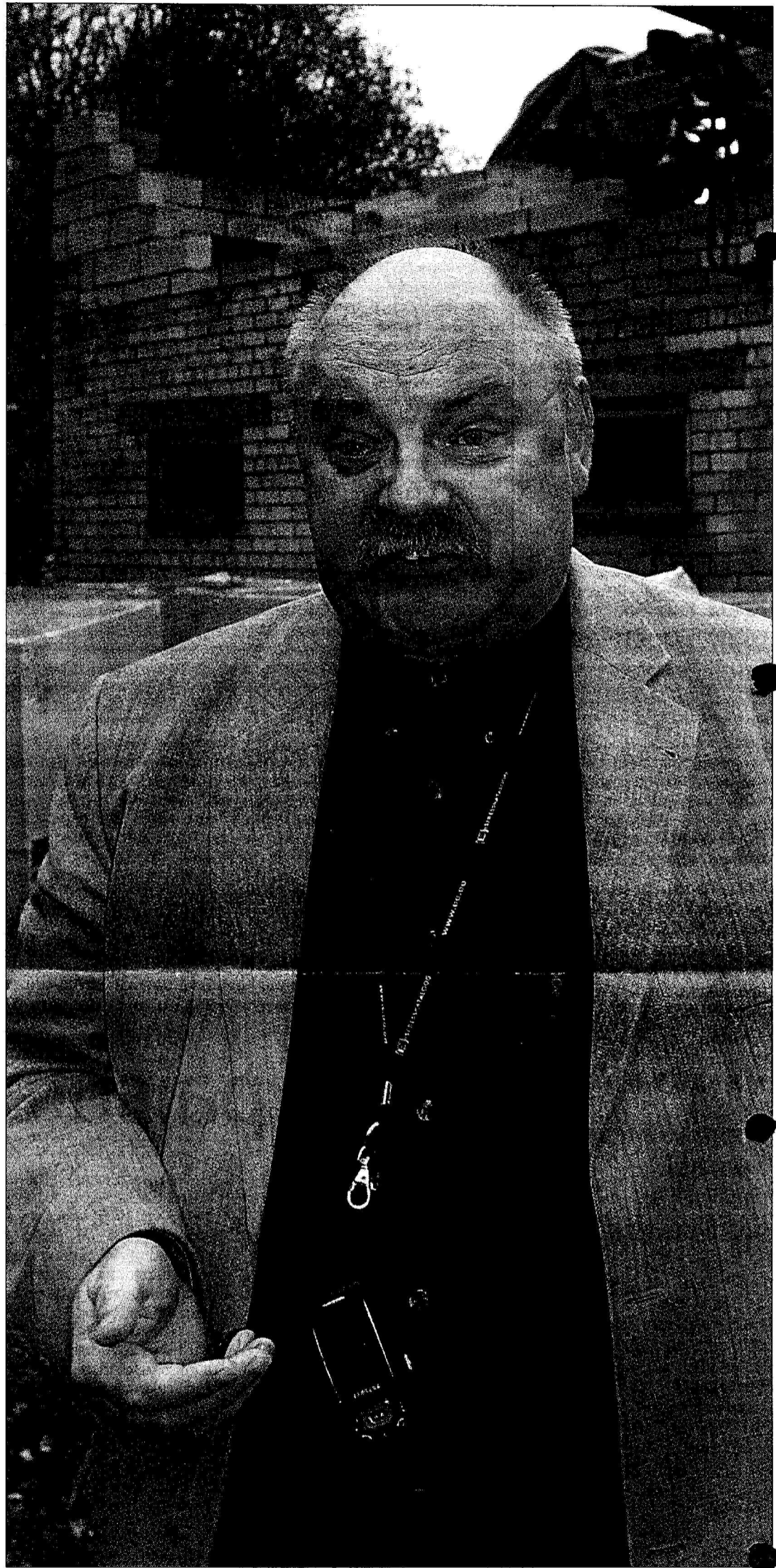
Aga kas ettevõtjale on piirituse tootmine kasulik?

Praeguses situatsioonis ma küll erilist kasu ei näe. Oleme ju Virumaal, ja kui meie traditsiooniline viin Viru Valge ei sisalda mitte grammigi Eesti piiritust... Alkoholi tootmine on kasulik neile, kes toovad Eestisse odava tooraine, segavad selle veega ja ütlevad, et tegemist on traditsioonilise Eesti viinaga.

Meie tuleme praegu kuidagi ots otsaga kokku. Loodame, et tootmis- eetika ja inimeste tarbimisharjumused aja jooksul muutuvad. Arvan, et piirituse tootmine ei pea olema kasulik mitte niivõrd piirituse tootjale, vaid majandusele üldse.

Oleme praegu oma arengus Baltikumi piiritustehaste seas kõige kaugemale jõudnud. Meie lähinaabrid ei ole veel olnud sunnitud rakendama piirituse tootmiseks nii suuri kulutusi nagu meie. See tähendab, et peame tasa ja targu talitama. Kui nõuded ka nendele laienevad ja suurenevad, siis oleme eelisolukorras, sest selleks ajaks on meil kulutused tehtud ja tehnoloogia täiendatud. Kui praegu suudavad nemad odavamalt müüa, siis mõne aasta pärast enam mitte.

Inimene, kes peab sünnipäeva või tähtpäeva ja otsustab pudeli kangemat kraami osta, peaks minu arust kindlasti vaatama, et see jook oleks tehtud Eesti piiritusest, muidu toetab ta välismaa ettevõtjat.

Arno Kanguril ei ole alust arvata, et Moe piiritustehas, kus ligi pool aastat tootmist ei toimunud, kaob ajalukku. Vastupidi, tulevikus näeb Kangur Moed piiritustööstuse keskusena. Arvet Mägi

Igor Savenkov
AS Rakvere piiritustehase omanik

Kaks aastat käis meil Moe praagakäitlemiskompleksi projekteerimine, hiljuti saime Tapa vallalt ehitusloa.

Vajalikud investeeringud ületavad 80 miljonit krooni, nii et tegeleme praegu rahaliste vahendite ja investorite otsimisega. Meil pole olnud kunagi – ei praegu ega ka 90. aastate lõpus, mil tehas seiskus praktiliselt neljaks aastaks - plaani piirituse tootmist lõpetada.

Küsimus on selles, et alati võisime praaka põldudele laotada, eelmisel aastal saime selle eest aga karistada ning praegu käib kriminaalmenetlus. Olime sunnitud tehases töö peatama, et teha täiendavaid investeeringuid.

Nõudlus piirituse järele on olemas ning võin täie kindlusega öelda, et vähemalt lähimad kümme aastat piirituse tootmine nii Rakveres kui ka Moel säilib. Pikemat aega ei julge ennustada.